

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням 46 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень Закону України „Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг“ та цього закону в цілому

м. К и ї в
4 квітня 2017 року
№ 4-у/2017

Справа № 2-3/2017

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича – головуючого,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Колісника Віктора Павловича,
Кривенка Віктора Васильовича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича – доповідача,
Мойсика Володимира Романовича,
Саса Сергія Володимировича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шевчука Станіслава Володимировича,

розглянув на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням 46 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг“ від 22 вересня 2016 року № 1540–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 51, ст. 833).

Заслухавши суддю-доповідача Мельника М.І. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне подання – 46 народних депутатів України – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати таким, що не відповідає Конституції України (є неконституційним), Закон України „Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг“ від 22 вересня 2016 року № 1540–VIII (далі – Закон).

Автори клопотання стверджують, що положення Закону, який визначає правовий статус Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (далі – Комісія), її завдання, функції, повноваження та порядок їх здійснення, порушують конституційні принципи поділу державної влади, законності, конституційні права і свободи людини і громадянина, конституційні основи економічної та податкової політики, правосуддя. На думку суб'єкта права на конституційне подання, передбачений у Законі порядок підготовки та подання на розгляд Кабінету Міністрів України будь-яких проектів актів є неконституційним, оскільки, по суті, закріплює перебирання Комісією повноважень інших суб'єктів державної влади. У зв'язку з цим народні депутати України вважають, що окремі положення Закону суперечать статтям 6, 8, 19, 36, 42, 43, 85, 92, 93, 96, 102, 113, 116, 129¹ Конституції України.

2. Колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 23 березня 2017 року відкрила конституційне провадження у справі щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 1, пункту 2 частини першої статті 4, частини першої, абзаців першого, другого частини другої статті 5, абзаців другого, третього, четвертого, п'ятого, тридцять дев'ятого, сорокового частини третьої, частини шостої статті 8 Закону, а в частині перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) абзацу другого частини третьої статті 5, частини другої статті 6, пункту 1 частини другої статті 7, абзацу другого частини сьомої

статті 8, пункту 3 частини другої статті 9, частини першої статті 11, частин другої, третьої, четвертої статті 12, пунктів 2, 7 частини четвертої, частини шостої статті 14 Закону та Закону в цілому відмовила у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

3. Конституційний Суд України, розглядаючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 23 березня 2017 року про відмову у відкритті конституційного провадження у справі щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень Закону та Закону в цілому, виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному поданні має зазначатися правове обґрунтування тверджень щодо неконституційності правового акта або його окремих положень (пункт 4 частини другої статті 39); предметом розгляду Конституційного Суду України може бути конституційне подання, у якому викладаються аргументи і стверджується про неконституційність законів, інших правових актів Верховної Ради України, актів Президента України, актів Кабінету Міністрів України, правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим (частина перша статті 71). Отже, суб'єкт права на конституційне подання, стверджуючи про невідповідність оспорюваного акта (його окремих положень) Основному Закону України, повинен навести правові аргументи щодо такої невідповідності (ухвали Конституційного Суду України від 8 липня 2015 року № 29-у/2015, від 10 листопада 2016 року № 72-у/2016).

Аналіз конституційного подання дає підстави для висновку, що народні депутати України не навели правового обґрунтування своїх тверджень щодо неконституційності абзацу другого частини третьої статті 5, частини другої статті 6, пункту 1 частини другої статті 7, абзацу другого частини сьомої статті 8, пункту 3 частини другої статті 9, частин першої, другої, третьої

статті 11, частин другої, третьої, четвертої статті 12, статті 13 (за конституційним поданням – статті 11), пунктів 2, 7 частини четвертої, частини шостої статті 14 Закону, обмежившись посиланням на окремі норми Конституції України і Закону та викладенням їх змісту. Однак наведення лише змісту положень законів та цитування деяких приписів Конституції України без наведення аргументів щодо невідповідності Основному Закону України положень закону не є правовим обґрунтуванням їх неконституційності у розумінні пункту 4 частини другої статті 39, частини першої статті 71 Закону України „Про Конституційний Суд України“ (ухвали Конституційного Суду України від 27 грудня 2011 року № 66-у/2011, від 27 березня 2013 року № 10-у/2013, від 8 липня 2015 року № 29-у/2015).

Крім того, автори клопотання не навели аргументів щодо неконституційності Закону в цілому.

Таким чином, конституційне подання в цій частині не відповідає вимогам пункту 4 частини другої статті 39, частини першої статті 71 Закону України „Про Конституційний Суд України“, тому є підстави для відмови у відкритті конституційного провадження у справі у цій частині згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 39, 45, 50, 71 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням 46 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу другого частини третьої статті 5, частини другої статті 6, пункту 1 частини другої статті 7, абзацу другого частини сьомої статті 8, пункту 3 частини другої статті 9, частин першої, другої, третьої статті 11, частин другої, третьої,

четвертої статті 12, статті 13, пунктів 2, 7 частини четвертої, частини шостої статті 14 Закону України „Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг“ від 22 вересня 2016 року № 1540–VIII та цього закону в цілому на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України „Про Конституційний Суд України“.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ